

скътани в белите им коси и ги споделяха с нас. Във всеки един град и във всяко едно село заедно с нас слушаха и децата, като самите те се чудеха на интересните приказки, които имат. Така, освен че записахме паметта, ние успяхме и да заразим с нея детските сърчица и да събудим любопитството им. Затова ние искаме да благодарим на всички, които отвориха за нас домовете си. Специалната си благодарност изказваме на Славка Янакиева Стефанова, която направи достъпно за нас приказното богатство на своята баба, Фиданка Стефанова, и без която тази книжка не би била това, което е.

Опитахме се да обхванем повече групи роми, но поради характеристиките на население в Североизточна България нашите информатори са основно *хорохане-рома*. За тях, както и за останалите групи роми, можете да прочетете по-долу. Проектът беше реализиран с финансовата подкрепа както на Фондация “Отворено общество”, така и на самите студенти. Тук е мястото да изкажем своята благодарност и на Център за междуетнически диалог и толерантност “Амалипе”, който даде своя скромнен принос, за да се превърне амбицията ни в реалния продукт, който държите в ръцете си.

Какво научихме ние от това изследване и какво бихме искали да научим вас, четейки между редовете? Научихме се, най-вече, че всички хора, независимо дали са българи, роми или турци, споделят едни и същи болки и радости, имат общи спомени и възпитават децата си по един и същи начин. Трите етноса от векове живеят заедно, заедно ходят на работа, заедно гледат децата си и заедно празнуват празниците си. Те ще бъдат различни ако ние ги направим такива, като се държим към тях като към различни. А може би ние просто не ги познаваме...

Елена Кираджиева